

โครงการ สมโภชเชียงใหม่ ๗๒๙ ปี “นครเชียงใหม่เมืองแห่งความสุขด้วยวิถีวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน”

"Chiang Mai's 729th Anniversary Celebration"

"Chiang Mai : A City of Joy Embracing a Sustainable Cultural Heritage"

ชื่อโครงการ โครงการสมโภชเชียงใหม่ ๗๒๙ ปี “นครเชียงใหม่เมืองแห่งความสุขด้วยวิถีวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน”

ประเภทโครงการ ด้านส่งเสริมประเพณี ศิลป-วัฒนธรรมล้านนา และการขับเคลื่อนปฏิทินเทศกาล

ผู้รับผิดชอบโครงการ สมาคมสตรีนครเชียงใหม่

ความเป็นมาของโครงการ

ปฐมบทแห่งการสร้างเมืองเชียงใหม่สืบเนื่องมาจากพระยามังราย กษัตริย์ผู้เป็นใหญ่แห่งราชวงศ์มังราย ทรงเริ่มต้นรวบรวมเมืองหรือแคว้นขนาดเล็กที่กระจัดกระจายและเป็นอิสระต่อกัน ให้รวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จนพัฒนาเป็นรัฐขนาดใหญ่ขึ้น โดยในระยะแรกพญามังรายทรงรวมแคว้นโยนกก่อน แล้วพยายามขยายอำนาจสู่หัวเมืองขนาดเล็กอื่น ๆ เป็นบริเวณกว้าง จากนั้นเริ่มขยายอำนาจสู่แคว้นหริภุญไชยที่มีความเจริญรุ่งเรืองในดินแดนแถบนี้ เมื่อพญามังรายยึดเมืองหริภุญไชยแล้วได้ผนวกเข้ากับแคว้นโยนก หลังจากนั้นได้เข้ายึดเมืองเชลียงคันทคร พญามังรายจึงครอบครองดินแดนส่วนใหญ่ของภาคเหนือ และสถาปนาขึ้นเป็นอาณาจักรล้านนา นอกจากนี้ ทรงได้ทำสัญญาระหว่างพญางำเมืองและพ่อขุนรามคำแหง ใน พ.ศ. ๑๘๓๐ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าในการขยายอำนาจสู่แม่น้ำปิงนั้นจะไม่ถูกพญางำเมืองและพ่อขุนรามคำแหงขัดขวาง

หลังจากยึดเมืองหริภุญไชยได้แล้ว ทรงครองแคว้นอยู่ระยะหนึ่ง แล้วย้ายมาสร้างอีกเมืองหนึ่ง คือเวียงกุมกาม โดยมีพระประสงค์ให้เป็นเมืองหลวงของอาณาจักร แต่ที่ตั้งของเวียงกุมกามเป็นที่ลุ่มต่ำน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก พญามังรายจึงพยายามหาชัยภูมิเพื่อสร้างเมืองหลวงแห่งใหม่ จนพบพื้นที่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำปิง ตอนเหนือของเวียงกุมกามบริเวณเชิงดอยสุเทพ เป็นบริเวณที่มีชัยภูมิดีเหมาะแก่การสร้างราชธานีถาวร และเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรล้านนา พระองค์ได้เชิญพระสหาย คือ พญางำเมืองและพ่อขุนรามคำแหง มาร่วมพิจารณาการสร้างเมือง พญามังรายทรงสร้างเมืองแห่งใหม่นี้โดยให้ชื่อว่า “นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่” ใน พ.ศ. ๑๘๓๙ ซึ่งถือเป็นปีแห่งการสถาปนาเมืองเชียงใหม่อย่างเป็นทางการนับเป็นเวลา ๗๒๘ ปีนับถึงปัจจุบัน คือ พ.ศ.๒๕๖๗

เชียงใหม่ผ่านวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ผ่านผู้ปกครองหรือผู้ครองนครมาหลายสมัย ความรุ่งเรืองของอาณาจักรล้านนา ภายหลังที่พญามังรายสถาปนาเชียงใหม่ เป็นศูนย์กลางของอาณาจักรล้านนาตอนล่าง แล้ว ได้ทรงสร้างอาณาจักรให้เป็นปึกแผ่นมั่นคงยิ่งขึ้น ทั้งด้านการเมือง การปกครอง

การค้า และศาสนา ด้านการเมือง การปกครองพญาเมืองรายทรงส่งพระญาติวงศ์ไปปกครองหัวเมืองต่าง ๆ ที่เป็นเมืองขึ้น หรือเมืองที่สร้างขึ้นใหม่ เช่น ลำปาง เชียงตุง เชียงรุ้ง ส่งโอรสไปปกครองเมืองที่สำคัญ ๆ ได้แก่ เมือง นayar หัวเมืองไทใหญ่ และเชียงราย ซึ่งในระยะแรก ถือเป็นศูนย์กลางของการปกครองอาณาจักรล้านนาตอนบน

รัชสมัยของพระเจ้าติโลกราช กษัตริย์องค์ที่ ๙ ที่ได้รับการยกย่อง ให้มีฐานะเป็น "ราชา ธิราช" เท่ากับกษัตริย์อยุธยา ทรงแผ่ขยายอาณาเขตของล้านนาไปอย่างกว้างขวาง โดยทาง ด้านใต้และด้านตะวันออก ยึดได้เมืองน่าน แพร่ จนถึงหลวงพระบาง ด้านตะวันตกขยายไป จนถึงรัฐฉาน เช่น เมืองโลกาสิปอ ยองห้วย ด้านเหนือยึดได้เมืองเชียงรุ้งและเมืองยอง นอก จากนั้นยังได้ทำสงครามกับอาณาจักรอยุธยาในสมัยพระบรมไตรโลกนาถ นานถึง ๒๕ ปี แต่ไม่สามารถเอาชนะกันได้ จนผูกสัมพันธ์ไมตรีต่อกัน

ด้านศาสนาพญามังราย ทรงรับอิทธิพลศาสนาพุทธจากแคว้นหริภุญไชยซึ่งเป็นศูนย์กลางทางพุทธ ศาสนาตั้งแต่เดิม จนสมัยของพญาเกือนา กษัตริย์องค์ที่ ๖ ที่ได้ทรงรับเอาลัทธิลังกาวงศ์จาก อาณาจักรสุโขทัยมาเผยแพร่ ได้โปรดให้สร้างวัดวาอารามและเจดีย์มากมาย เช่น สร้างวัด สวนดอก หรือวัดบุปผาราม รวมทั้งวัดพระธาตุดอยสุเทพและเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริก ธาตุ ที่พระสุมนเถระอัญเชิญมาจากสุโขทัย แล้วอัญเชิญไปไว้ที่วัดสวนดอก และวัดพระธาตุ ดอยสุเทพ

นอกจากนั้น ทรงได้สนับสนุนให้พระภิกษุจากเมืองต่าง ๆ มาศึกษาพระธรรมวินัยแบบ ลังกาวงศ์ที่วัดบุปผาราม และอาราธนาพระสงฆ์ในนิกายเดิมมาบวชใหม่ในนิกายลังกาวงศ์ อีกด้วย จึงทำให้ในรัชสมัยของพระองค์เป็นศูนย์กลางทาง ศาสนาแทนหริภุญไชยไปในที่สุด

ในรัชสมัยของพญาสามฝั่งแกน กษัตริย์องค์ที่ ๘ ได้ส่ง คณะสงฆ์ เดินทางไปศึกษาพุทธ ศาสนายังลังกา และได้กลับ มาเผยแพร่พุทธศาสนานิกายลังกาวงศ์ ไปยังเมืองต่าง ๆ จนทำให้ พระภิกษุต้นตัวศึกษาปริยัติธรรมจนแตกฉานสมัยพระเจ้าติโลกราช กษัตริย์องค์ที่ ๙ ได้ทรงให้จัดการ สังคายนาพระไตรปิฎกขึ้น ซึ่ง นับว่าเป็นการสังคายนาพระไตรปิฎกครั้งที่ ๘ ของโลก

ทรงสร้างวัดขึ้นอีกหลายวัด เช่น วัดมหาโพธาราม (วัดเจ็ดยอด) วัดป่าแดงมหาวิหาร เป็นต้น ทรงสร้างต่อเติมเจดีย์หลวงให้สูงขึ้น ทรงอัญเชิญพระแก้วมรกตจากวัดพระธาตุลำปางหลวง มาประดิษฐานไว้ที่เจดีย์หลวง

ล่วงมาในสมัยพญาแก้ว หรือพระเมืองแก้ว กษัตริย์องค์ที่ ๑๑ ภิกษุชาวเชียงใหม่ ได้สร้าง ผลงานวรรณกรรมทางพุทธศาสนาที่สำคัญไว้มากมาย เช่น จามเทวีวงศ์ ชินกาลมาลีปกรณ์ เวสสันดร ทีปนิมูลศาสนา และปัญญาสชาดก เป็นต้น

จนถึงช่วงเวลาที่ย้ายนครเชียงใหม่ (พ.ศ.๒๑๐๑-๒๓๑๗) เป็นเวลา ๒๑๖ ก่อนที่จะมีการ “พินม่าน” หรือปลดแอกอย่างเด็ดขาด ซึ่งเป็นการร่วมมือของพญาเจ้าบ้าน เจ้ากาวิละ และน้องทั้ง ๖ ผู้เป็นวงศ์เชื้อ “เจ้าเจ็ดตน” กับกรุงธนบุรี จนสามารถขับไล่พม่าได้สำเร็จ จนกลายเป็นศูนย์กลางของความยิ่งใหญ่ ความเจริญทุกด้านข้างสกุลจนเป็นที่ยอมรับในนานาประเทศ เนื่องจากเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางของอาณาจักรล้านนามาช้านาน จึงมีงานศิลปหัตถกรรม มากมาย ทั้งด้านงานศิลปและงานช่าง

อีกทั้งมีช่างฝีมือจากที่ต่าง ๆ เป็นจำนวนมากมาตั้งรกรากอยู่บริเวณรอบกำแพงเมือง งานฝีมือด้านต่าง ๆ ของเชียงใหม่จึงรุ่งเรืองและอยู่ในความอุปถัมภ์ของเจ้านายคุ้มหลวง ซึ่งปัจจุบันงานด้านหัตถกรรมของเชียงใหม่ บางแห่งยังคงสร้างขึ้นตามแบบเดิมในอดีต ส่วนใหญ่แม้ยังใช้พื้นฐานของเทคนิค และวิธีการผลิตเก่า แต่ได้ปรับเปลี่ยนและพัฒนาทั้ง รูปแบบทางศิลปะ กระบวนการผลิต และการจัดการให้เข้ากับกลไกตลาด เพื่อตอบสนอง ความต้องการของคนในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งงานด้านหัตถกรรมของเชียงใหม่ ที่ยัง คงเป็นเอกลักษณ์และเป็นที่ยอมรับอยู่หลายชนิด เช่น งานภูมิปัญญา เครื่องเงิน เครื่องเงินไม้แกะสลัก งานสานไม้ไผ่ ผ้าทอ ดินจก ผ้าไหมสันกำแพง เครื่องปั้นดินเผา ร่ม โคม ตุ๊ก และกระต๊อ ฯลฯ เป็นต้น

จนถึงสมัยของ “สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก” (รัชกาลที่ ๑) ได้ทรงสถาปนา “พระยาภาววิไล” (ภาววิไล ณ เชียงใหม่) ขึ้นเป็น “พญาภาววิไล” เป็นต้นตระกูล “ณ เชียงใหม่” ปกครอง “เมืองเชียงใหม่” สืบเนื่องมาจนถึง “เจ้าแก้วนรราช” เป็นองค์สุดท้าย ซึ่งนับเป็นองค์ที่ ๙ *** หมายเหตุ : “พระยา” เป็นตำแหน่งของขุนนางในพระราชวังของกรุงรัตนโกสินทร์ แต่ “พญา” เป็นตำแหน่งกษัตริย์ของอาณาจักรล้านนาในอดีต

เมื่อ “พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” (รัชกาลที่ ๕) ทรงยุบเมืองประเทศราช (อาณาจักรล้านนา) เข้ากับอาณาจักรไทยในปี พ.ศ. ๒๔๔๐ และได้ยกเมืองเชียงใหม่ขึ้นเป็น “มณฑลพายัพ” (ภาคเหนือของประเทศไทยในปัจจุบัน)

ต่อมา ภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ก็ยุบเลิก “มณฑลพายัพ” จึงทำให้เมืองเชียงใหม่ถูกเปลี่ยนเป็นจังหวัดเชียงใหม่จนถึงปัจจุบัน ซึ่งเชียงใหม่มีอายุตั้งแต่เริ่มสร้างเมืองจนถึงปัจจุบัน

กำเนิดเชียงใหม่ ๗๒๙ ปี แห่งอารยธรรมล้านนา ที่รวมถึงเมืองเชียงใหม่ มีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจ เนื่องจากในแถบบริเวณภาคเหนือในปัจจุบันมีเรื่องเล่าทางประเพณี ศิลปวัฒนธรรม จารีตฮีตฮอย สถาปัตยกรรมที่เป็นร่องรอยอารยธรรม และพงศาวดารที่บรรพบุรุษได้ทิ้งไว้ให้คนรุ่นหลังศึกษา สืบสาน รักษา ต่อยอด กันต่อไป

สมาคมสตรีนครเชียงใหม่ ตระหนักเห็นถึงคุณค่าวัฒนธรรมและภูมิปัญญาล้านนา ที่ยอมรับและยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมาจนเป็นแบบแผน ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี ความเชื่อ และค่านิยม แสดงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น จึงได้จัดทำโครงการสมโภชเชียงใหม่ ๗๒๙ ปี “นครเชียงใหม่เมืองแห่งความสุขด้วยวิถีวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน” โดยนำยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ได้แก่ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ผมป) ได้แก่ แม่บทที่ ๕.การท่องเที่ยว แม่บทที่ ๑๐.การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม และแม่บทที่ ๑๓.การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

และกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีชื่อเสียงระดับประเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดีงาม

และเพื่อเป็นการส่งเสริมและรับนโยบายของจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยการขับเคลื่อนปฏิทินเทศกาล ๑๒ เดือน ๑๒ คิม ภายใต้แนวคิดการใช้ฮีโร่และงานเทศกาลขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เพื่อส่งเสริมให้ จังหวัดเชียงใหม่เป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและการท่องเที่ยวคุณภาพสูง มุ่งหวังใช้งานเทศกาลดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเยือนจังหวัดเชียงใหม่อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี หวังสร้างเมืองเทศกาลโลก ให้สอดคล้องกับช่วงเวลาเทศกาลหรือกิจกรรมสำคัญของเมือง ซึ่งจะเป็นการ เพิ่มรายได้และสร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจได้มากยิ่งขึ้น โดยกระตุ้นให้แต่ละหน่วยงานร่วมพัฒนาและ ส่งเสริมสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องร่วมกับภาคีเครือข่ายให้สอดคล้องกับแนวคิด ๑๒ เดือน ๑๒ คิม ขับเคลื่อนการตลาดเมืองและสร้าง City Branding ในฐานะเมืองเทศกาลโลก ทั้งยังเป็นกรอบแนวทาง ในการการตลาดและประชาสัมพันธ์จังหวัดเชียงใหม่ให้ง่ายต่อการสร้างการรับรู้และจดจำแก่นักเดินทางไมซ์และนักท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้เด็ก เยาวชน ประชาชน ในภาคเหนือมีจิตสำนึกในการแสดงกตเวทิตาต่อบุรพบุรพคุณชาล่านนา เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่
๒. เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองสมโภชนครเชียงใหม่ ๗๒๙ ปี
๓. เพื่อเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกให้ เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปมีความภาคภูมิใจ ตระหนักถึงคุณค่าและเห็นความสำคัญ ในการมีส่วนร่วมอนุรักษ์ สืบสาน รักษา ต่อยอด สนับสนุน และช่วยทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมจารีต ฮีตฮอยล่านนา
๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยการขับเคลื่อนปฏิทินเทศกาล ๑๒ เดือน ๑๒ คิม ภายใต้แนวคิดการใช้ฮีโร่และงานเทศกาล
๕. เพื่อขับเคลื่อนการตลาดเมืองและสร้าง City Branding ในฐานะเมืองเทศกาลโลก ทั้งยังเป็นกรอบแนวทางในการทำตลาดและประชาสัมพันธ์จังหวัดเชียงใหม่ให้ง่ายต่อการสร้างการรับรู้และจดจำแก่นักเดินทางไมซ์และนักท่องเที่ยว

ขั้นตอนการดำเนินงาน

๑. แต่งตั้งคณะกรรมการ
๒. จัดประชุมคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อพิจารณาโครงการและหน้าที่รับผิดชอบในฝ่ายต่าง คือ
 - ๓.๑ คณะกรรมการอำนวยการ
 - ๓.๒ คณะกรรมการดำเนินงาน
 - ๓.๒.๑ ฝ่ายเลขานุการ
 - ๓.๒.๒ ฝ่ายเหรียญกษาปณ์
 - ๓.๒.๓ ฝ่ายพิธีการ
 - ๓.๒.๔ ฝ่ายประชาสัมพันธ์
 - ๓.๒.๕ ฝ่ายทะเบียน
 - ๓.๒.๖ ฝ่ายต้อนรับ
 - ๓.๒.๗ ฝ่ายสวัสดิการ
 - ๓.๒.๘ ฝ่ายอาคารสถานที่ และโสตทัศนูปกรณ์
 - ๓.๒.๙ สรุปการดำเนินงานและประเมินผล

รูปแบบและขอบเขตของกิจกรรม

๑. จัดงานสมโภชเชียงใหม่ ๗๒๙ ปี “นครเชียงใหม่เมืองแห่งความสุขด้วยวิถีวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน”
วันเสาร์ที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๘ ณ อนุสาวรีย์สามกษัตริย์ และบริเวณรอบคูเมืองด้านใน
(ประตูช้างเผือก ประตูท่าแพ ประตูเชียงใหม่ ประตูสวนปรุง ประตูสวนดอก)
 - ๑.๑ พิธีมหามงคลบำเพ็ญกุศลอุทิศถวายบูรพกษัตริย์และเจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่
ร่วมทำบุญตักบาตร พระภิกษุสงฆ์สามเณร ๗๒๙ รูป
 - ๑.๒ พิธีบวงสรวงถวายบูรพกษัตริย์ และเจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ ตามแบบประเพณีล้านนา
 - ๑.๓ พิธีถวายเครื่องสักการะ โดยจัดขบวนแห่เครื่องราชสักการะตามแบบประเพณีล้านนา
 - ๑.๔ ขบวนฟ้อนเล็บอัตลักษณ์แบบคุ้มเจ้าหลวงพระราชชายาเจ้าดารารัศมี เพื่อถวายและ
เฉลิมฉลอง จำนวน ๑๙,๙๐๑ คน จากประตูเมืองทั้ง ๔ ทิศ สู่บริเวณพิธี
๒. การจัดนิทรรศการและการแสดงเอกลักษณ์-อัตลักษณ์ล้านนา ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๐ เมษายน ๒๕๖๘
หมายเหตุ **เอกสารกิจกรรมแนบท้าย**

กลุ่มเป้าหมาย

๑. เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป
๒. นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เด็ก เยาวชน ประชาชน ในภาคเหนือมีจิตสำนึกในการแสดงกตเวทิตาต่อบุรพกษัตริย์ล้านนา เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่
๒. เด็ก เยาวชน ประชาชน นักท่องเที่ยว ได้ร่วมเฉลิมฉลองสมโภชนครเชียงใหม่ ๗๒๙ ปี
๓. เด็ก เยาวชน ประชาชน นักท่องเที่ยว มีจิตสำนึก มีความภาคภูมิใจ ตระหนักถึงคุณค่า และเห็นความสำคัญ ในการมีส่วนร่วมอนุรักษ์ สืบสาน รักษา ต่อยอด สืบสาน และช่วยทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมจารีต อีตศอยล้านนา
๔. เด็ก เยาวชน ประชาชน นักท่องเที่ยว ได้มีส่วนร่วมส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยการขับเคลื่อนปฏิทินเทศกาล ๑๒ เดือน ๑๒ อิม ภายใต้แนวคิดการใช้ฮีโร่และงานเทศกาล
๕. เด็ก เยาวชน ประชาชน นักท่องเที่ยว ได้มีส่วนในการขับเคลื่อนการตลาดเมืองและสร้าง City Branding ในฐานะเมืองเทศกาลโลก ทั้งยังเป็นกรอบแนวทางในการทำตลาดและประชาสัมพันธ์จังหวัดเชียงใหม่ให้ง่ายต่อการสร้างการรับรู้และจดจำแก่นักเดินทางไมซ์และนักท่องเที่ยว

กิจกรรมตามวัตถุประสงค์ (แนบท้าย)

วันที่ 19 เมษายน 2568

1. ศาสนา พิธีหามงคัลบาเพัญกุศลถวายบูรพกษัตริย์ เจ้าผู้ครองนครและผู้เสียสละ

เวลา 06.30 น.

- ทำบุญตักบาตรพระภิกษุสามเณร 729 รูป

ณ อนุสาวรีย์สามกษัตริย์ ถนนพระปกเกล้า ถึง สี่แยกกลางเวียง ถึงประตูช้างเผือก

2. เวลา 09.30 น.

- พิธีเจริญพระพุทธมนต์ชัยมงคล ให้นครเชียงใหม่ เจริญรุ่งเรืองประชาชนมีสุขสงบ

- ถวายผ้าไตรบังสุกุลอุทิศกุศล ถวายบูรพกษัตริย์ ผู้เสียสละชีวิตเพื่อบ้านเมืองในอดีต

3. พิธีบวงสรวง

ถวายบูรพกษัตริย์ เจ้าครองนครเชียงใหม่ตามประเพณีล้านนา

เวลา 06.00 น.

จัดเครื่องบวงสรวง และพิธีกรรม

4. พิธีถวายเครื่องสักการะ

เวลา 10.30 น.

ขบวนแห่จะเดินผ่านเข้าประตูช้างเผือก (ประตูชัยนครเชียงใหม่)

เข้าสู่ปริมพิธี ณ อนุสาวรีย์สามกษัตริย์

- ขบวนกัสดาล

- ขบวนม้า จากกรมทหารม้ากองพันสัตว์ต่าง จำนวน 10 ตัว

- ทหารม้าถือธงชาติ 5 นาย และถือธงประจำจังหวัด 5 นาย

- ประชาชนถือธงทิวสีส้มแห่งความเจริญรุ่งเรือง บ่งบอกประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข จำนวน 30 คน

- ขบวนกองสะบัดชัย / ดนตรีพื้นเมือง

- ขบวนถวายเครื่องสูง / หมากสุ่มหมากเบ็ง

- ขบวนสมาคมสตรีนครเชียงใหม่

- ขบวนองค์กรรัฐ-เอกชน-สถาบันการศึกษา ถือนพานพุ่มถวายสักการะ

- ช้าง 2 เชือก มีเสลี่ยงบนหลังช้างประดิษฐาน.....

เวลา 17.30 น.

ขบวนพ่อนเล็บอัตลักษณ์ตามแบบคุ่มพระราชยาเจ้าดารารัศมี เพื่อถวายบูรพกษัตริย์ และเฉลิมฉลอง “นครเชียงใหม่ เมืองแห่งความสุข ด้วยวิถีวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน” จำนวนผู้เข้าร่วมพ่อนเล็บถวาย 19,901 คน

- การตั้งขบวนพ่อนรอบคูเมืองด้านใน ผ่านประตูเมืองทั้ง 4 ทิศ เข้าสู่ถนนพระปกเกล้า ถนนราชดำเนิน ถนนราชวิถี ถึง บริเวณปริมพิธีอนุสาวรีย์สามกษัตริย์

5. การจัดนิทรรศการ และแสดงวิถีชีวิตคนเมืองโดยใช้ขนบธรรมเนียมประเพณีและความเชื่อของคนล้านนา วันที่ 19-20 เมษายน 2568 สถานที่จัดงานบริเวณด้านหน้าหอศิลปวัฒนธรรมเมืองเชียงใหม่

- ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รู้พื้นที่เมืองล้านนา จนถึงยุคอุตสาหกรรมที่ 5

6. การแสดงอัตลักษณ์ล้านนา วันที่ 19-20 เมษายน 2568

เวทีการแสดง ณ บริเวณอนุสาวรีย์สามกษัตริย์ ตั้งแต่เวลา 09.00-20.00 น.

7. กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม

7.1 ขอความร่วมมือทุกวัดบริเวณรอบคูเมืองด้านใน ประดับโคมไฟ - ผางประทีป ประดับประดาตกแต่ง วัดให้สวยงามแบบสไตลล้านนา พร้อมจัดการแสดงสละล้อ ซอซึง ขับกล่อมบรรเลง

7.2 ช่วงเวลา 18.00 น. เสร็จจากทำวัตรเย็นให้ต่อด้วยพิธีสวดเจริญพระพุทธมนต์ชัยมงคลคาถา ให้นักเรียนเชียงใหม่ มีแต่ความเจริญรุ่งเรือง ทางด้านเศรษฐกิจการค้าขาย และทางด้านวัฒนธรรม ผู้คนมีความสุข

7.3 ช่วงเวลา 12.00 – 17.30 น. ขอความร่วมมือจากทางวัดทุกแห่งเป็นที่พำนักชั่วคราวของช่างฟ้อน ระหว่างรอช่วงการแสดงถวาย เวลา 17.30 น.

ท่าฟ้อนเล็บ “อัตลักษณ์เชียงใหม่”

๑. ท่าจีบหลัง
(เริ่มแรก ๕ จังหวะ ต่อ ๗ จังหวะ)	๑๕. ท่าพระลักษณ์แผลงฤทธิ์
(ขวา ๗ / ซ้าย ๗)
๒. ท่าวงบน (จันทร์ทรงกลด)	๑๖. ท่าชักรະปี่สัท่า
(ขวา ๗ / ซ้าย ๗)
๓. ท่าม้วนมือไหว้หว่างคิ้ว	๑๗. ท่ากัณฑ์ร้อน
๔. ท่าบิ๊ดบัวบาน	๑๘. ม้วนมือลงจีบหลัง
๕. ท่ากัณฑ์ร้อน	๑๙. ท่าพรหมสี่หน้า
๖. ม้วนมือลงจีบหลัง	๒๐. ท่ากระต่ายต่องแร่
๗. ท่าตระเวนเวหา (ขวา ๗/ ซ้าย ๗)	๒๑. ท่าจีบแก้วคู่
๘. ท่าลมพัดยอดตอง (ขวา ๗/ ซ้าย ๗)	๒๒. ท่ากระหวัดเกล้า
๙. ท่าพระรโยนสาร (ขวา ๗/ ซ้าย ๗)	๒๓. ท่าพิสมัยเรียงหมอน
(ขวา ๗ / ซ้าย ๗)
๑๐. ท่าผาสาเพียงไหล่
(ขวา ๗ / ซ้าย ๗)	๒๔. ท่าตากปีก
๑๑. ท่าบัวชูฝักแปลง
(ขวา ๗ / ซ้าย ๗)	๒๕. ม้วนมือลงจีบหลัง
๑๒. ท่ากัณฑ์ร้อน	๒๖. ท่าวงบน (จันทร์ทรงกลด)
๑๓. ม้วนมือลงจีบหลัง	๒๗. ท่าม้วนมือไหว้หว่างคิ้ว
๑๔. ท่าพายเรือ (ขวา ๗ / ซ้าย ๗)	๒๘. บิ๊ดบัวบาน ย่อลงจังหวะที่ ๕
แล้วยกมือไหว้ลา จังหวะที่ ๗